

BLA Atžalynas

Nr. 2

Lapkritis, 1969

TĖVYNĖ, — Part 2

Lietuviško Visuomeninio Darbo Mokykla

Jaunimui nesvetimas idealizmas ir troškimas atlikti savo žmonėms ir savo tautai patarnavimus. Jaunuoliškuoju užsidegimu ryžtamasi aukotis bendram labui ir dirbti platesnės prasmės darbus, dažniausia pamirštant savo egoistinius tikslus. Tai visai suprantama ir jaunimui būdinga.

Todėl mes ir matome jaunimą įsairiose organizacijose dirbantį ir jautriai atsiliepančią į skaudžiuosius mūsų visuomenės ir mūsų tautai įvykius.

Šios šalies lietuvių jaunimas pasigerėtinai yra aktyvus visuomeniniame darbe. Ar renkant parašus peticijoms, kurių tikslas atkreipti atsakingųjų politikos vadų dėmesį į daromas lietuvių tautai skriaudas, ar vykdant pozityvų darbą lietuviškoje tautinėje propagandoje per savo sukurtus žurnalus, o tolygiai vykdant sportinius žygius, kurie patarnauja tautiniams tikslams.

Jau uoliai pasiskirstė srovėmis

Bet ir mūsų jaunimo tarpe, kaip ir visoje lietuvių visuomenėje, pastebimas gan griežtas srovėmis pasiskirstymas savoms, pagal pažinimą artimoms organizacijoms. Susidaro tokiu būdu padėtis, kada jaunuoliai gauna tik retas progas visuotinio pobūdžio susitikimams. Tai nėra naudinga lietuvių visuomenėi, nes mums visada buvo, o šiuo metu ypač svarbi sutartina ir bendra lietuviška veikla.

Jaunimui svarbu visuomeniniame darbe patyrimas

Mūsų jaunieji veikėjai, kurie turi ambicijos atstovauti lietuvių visuomeninėje veikloje vadovaujamąs pozicijas, kaip tik turi puikią

progą iš karto patekti į pagrindinę lietuviško darbo eigą, kuri apjungia veikliausią ir aktingiausią lietuvių visuomenės dalį, apima visus lietuvius, neskirstant jų įsitikinimų bei pažiūrų. Taip sakydami, turime galvoje, jog mūsų jaunieji veikėjai patekdami į Susivienijimą čia nusakytų tikslų kaip tik ir pasiekia. Susivienijimas jaunąjį veikėją nejuociomis įtraukia į plačios apimties, bendrus, nepriklausomus nuo atskirų grupių, darbus.

Jaunuolis, kuris įsigilina į Susivienijimo veiklą, gauna praktiką, turi gerą patyrimą, sudaro svarbias pažintis, kurios esti reikšmingos tolimesniame visuomeniniame darbe.

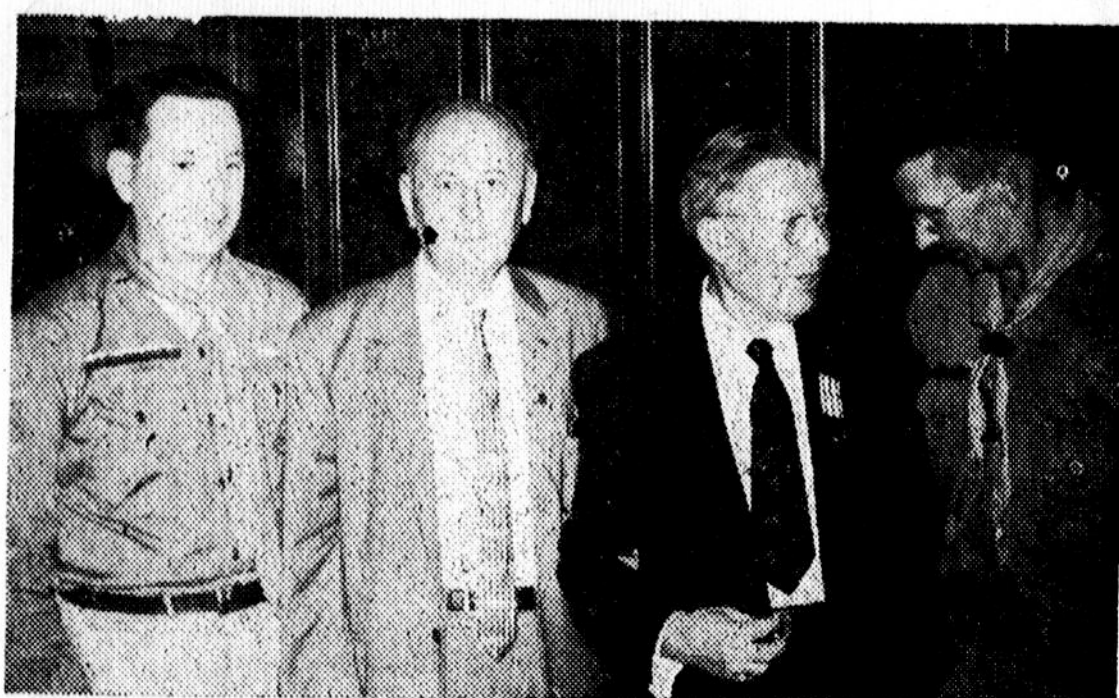
Geras patyrimas Susivienijimo darbe

Jeigu mes grįžtelėsime kiek atgal, tai pamatysim, kad visai panašiai jau buvo mūsų bendroje veikloje. Jau daugelis lietuvių visuomenės veikėjų, kurie dabar užima lietuviškame gyvenime raktines pozicijas, dažnai pradėjo savo darbuotę Susivienijime, čia bedirbdami augo ir stiprėjo, įsigijo platų pripažinimą ir tapo populiarių bei ginkluoti pilnu mūsų visuomenės pasitikėjimu.

Svarbu išsiauklėti naujas jėgas

Mes dažnai girdime, dažnas užuominas, jog daugeliui organizacijų bus jau netrukus reikalingi jauni veikėjai, kurie sugebėtų pakeisti dabartinius vadovaujančius asmenius. Tai aktualus ir gyvybiškai pribrėdęs reikalas. Atitinkami veikėjai staiga nepasidaro sugebę užimti svarbias visuomenines pozicijas. Jie turi išaugti, jie privalo būti pakankamai stiprūs savo patyrimu.

Lietuvių Skautų Sąjunga Pagerbė SLA Sekretorių Dr. M. J. Viniką

Tunt. A. Treinys, SLA Prezidentas P. Dargis, Sekretorius M. J. Vinikas su tik ką apdovanotu ordinu ir Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos pirmininkas Dr. K. V. Čepas, kuris įteikė skautų ordiną.

Kai 1944 metais žiaurusis Lietuvos okupantas antrą kartą artinosi prie Lietuvos, daugeliui žmonių teko apleisti savo gimtąjį kraštą ir ieškoti prieglaudos svetur. Ši skaudūs tautos nelaimė neaplenkė ir mūsų jaunimo. Lietuviai jaunuoliai, skautų veikėjai, atvykę į Ameriką, ryžosi vykdyti pradėtą darbą Lietuvoje ir sėkmingai atkurė lietuvių skautų organizaciją šioje šalyje. Reikia pripažinti, kad šis darbas jaunimui gražiai pavyko atlikti,

Dr. M. J. Vinikas įteikia Dr. K. V. Čepui SLA dovaną. Už jų matosi V. Amsis.

nes keleto metų bėgyje Lietuvių Skautų Sąjunga apėmė didžiąją dalį tremties jaunimo ir tapo didžiausia jaunimo organizacija.

Tenka nuoširdžiai pasidžiaugti, kad Lietuvių Skautų Sąjunga atkreipė dėmesį į didžiausią šios šalies lietuvių pasiekimą—Susivienijimą Lietuvių Amerikoje ir, apdovanojama šios organizacijos vadovus, Prezidentą P. Dargį ir Sekretorių Dr. M. J. Viniką, skautiškais ordinais parodė ypatingą palankumą ir pagarbą ne tik vadovams, bet ir pačiai SLA organizacijai.

Skautų ordiną SLA Prezidentui P. Dargiui įteikė gegužės 17 d. SLA Penktos apskrities suvažiavimo metu, o Sekretoriui Dr. M. J. Vinikui SLA Antros Apskrities veikėjų suvažiavime rugsėjo 4 d. Bostone.

Lietuvių Skautų Sąjungos ordiną SLA Sekretoriui Dr. M. J. Vinikui už jo nuopelnus įteikė Lietuvių Skautų Tarybos pirmininkas Dr. K. V. Čepas.

Įteikdamas ordiną, Dr. K. V. Čepas pasakė momentui pritaikintą kalbą, kartu pareikšdamas nuoširdžius Lietuvių Skautų Sąjungos sveikinimus.

Įvertindamas SLA organizaciją ir Dr. M. J. Viniko asmenį, Dr. K. V. Čepas tarp kitko pareiškė: "Didžiausios lietuviškos organizacijos su-manus reikalų tvarkymas metų dešimtmečiais ir jos vairavimas per didžiulius praeities kliuvinius į šiuo metu dar labiau augantį bei gyvinbingą SLA, daro Jus tautiniu didžiuoju lietuviško jaunimo akyse

ir žadina gilaus pasididžiavimo jausmus kiekvieno mūsų širdyje. Todėl priminkite šį skautų ordiną, kaip Lietuvos Skautų Sąjungos didžiosios pagarbos pareiškimo ženklą ir tegul jis primena Jums, kad lietuviškas jaunimas eis tais pačiais tėvynės keliais, kuriais ir Jūs einate."

Dr. M. J. Vlnikas nuoširdžiais žodžiais padėkojo už jam pareikštą didžią pagarbą ir baigdamas savo kalbą pasakė: "Esu tos nuomonės, kad šis nuoširdus tikro broliškumo ir pagarbos pareiškimas, savo laiku, pagelbės suartinti dvi broliškas—didžiausią jaunimo LSS ir didžiausią lietuvių išeivijos SLA—organizacijas, ir tas suteiks lietuvių išeivijos tolimesniems žygiams didesnę prasmę. Todėl nuoširdžiai prašau lietuvišką jaunimą kuo daugiausia įsijungti į SLA elias, kad turėtume kam patikėti tuos didžius istorinius darbus ir kam palkti didžiuosius SLA lobynus."

Yra džiugu matyti, kaip žingsnis po žingsnio suartėja dvi didžiulės broliškos organizacijos ir nėra abejonės, kad netrukus ateis ta diena, kada jaunimas, supratęs SLA tikslus ir darbus, įsijungs į SLA elias ir su laiku taps sukaupę milijonų paveidėtojų ir SLA darbų vykdytojų.

Ar žina?

Benjamin Franklin, Amerikos konstitucijos tėvas, yra pasakęs: Niekuiomet neatidėk rytojui tai, ką gali atidėti kitai savaitei.

TREMTINIO GRĮŽIMAS

Zemė buvo juoda, tartum krauju plauta. Norėdama kvėpuoti ji tartum bandė pašalinti šaltumą ir drėgnumą, kuris slėgė jos krutinę. Net žolės prie kelio, iškilusios savo jaunus diegelius, stebėjo aplinką.

Laukai pasiilgę plugo po dangumi svajojo. Kitados šita žemė buvo mylima ir dirbama. Dabar ji sunkiai kvėpuavo ir ant jos krutinės piktžolės bujojo.

Kelio pakrastyje tekėjo palytas vandenėlis. Jis tekėjo tiesia vėga, lyg nedrįsdamas nukreipti likimą. Netoli kelio stovėjo ukininko trobesiai, bet ten nebuvo gyvumo. Priartėjus buvo galima pastebėti, kad čia kažkada gyveno rupestingas ukininkas. Dar buvo jaudinama jo rankos darbas ir išlietas prakaitas. Tačiau dabar, praeinant pro šiuos trobesius, jau buvo galima pastebėti kitataučio šeiminkavimą. Tikrai vienintėlis seno šuns kriokiantis balsas kartais pertraukdavo tylumą. Šis ukis laukė svečio, buvusio šeiminko, bet su tuščiomis rankomis.

Iš tolimos kelionės nuleista galva, sunkiais žingsniais prie sodybos artinosi pavargęs žmogus. Jo veidas buvo raukšlėtas, bet jame spindėjo sielos jautrumas. Jis bijojo pažvelgti į gerai pažįstamus laukus. Priėjęs prie mažos kryžkelės sustojo, apsidairė, susimąstė ir giliai atsiduso. Per jo veidą tekėjo ašaros ir sunkiai krito į šaltą žemę. Ranka pridengė ašarotas

akis jis žvelgė į laukus ir į ukio trobesius. Nusiavė savo batus, tartum nedrįsdamas jais žengti šventa žeme.

Prisiartinęs prie trobesių nusišluostė ašaras nuo veido. Jo akys bandė žvelgti į kiekvieną kampelį. Jis norėjo pasveikinti viską, bet lupos drėbėjo. Tik senas šuo, pribėgęs, laizė jo rankas ir glaudėsi prie kojų. Parklupęs žmogus rankom pakėlė sauja žemės ir, prispaudęs prie krutinės, tylomis šnabždiėjo:

—Ach, tėvų žeme, kada tu busi laisva ir kada mūsų šalis atsikratys svetimųų slėgiančio jungo!

Tolumoje nuaidėjo griaustinis ir pro tamsius debesius prasiveržusi saulė apžėrė visus laukus šiltais spinduliais.

Taip grįžo ukininkas iš kančių tremties, tolimo Sibiro į gimtąją sodybą, numylėtą tėvų žemę.

J. MALDUTIS.

ATŽALYNAS

TĖVYNĖS Mėnesinis Priedas
Jaunimui

Redaguoja SLA Jaunųjų
KomisijosRedakcinė Komisija:

V. Virbickas, J. Maldutis,
P. Avizonis, A. Valatkievičs,
A. Gustas

Atstovai:

Kanados S. Jokubaitis
Chicagos V. Adamkevičius
Bostono R. Sležas

Dr. M. J. Vlnikas, Mgr.
307 W. 30th St. New York 1, N. Y.

Savo Tarpe Turėdamas Premijuotas Gražuoles Jaunimas Gausiai Eina į SLA Eiles

SLA jaunimas nuo praeito Seimo pradėjo aktyviau reikštis visuomeninėje veikloje. Jaunimas plačiau susidomėjo Susivienijimu ir didesniame skaičiuje dalyvauja organizaciniame darbe. Į Susivienijimą stoja aktyviausieji ir veikliausieji jaunuoliai. Tarp kitų, reikia paminėti tris gražuoles, kuriomis reikia pasidžiaugti, nes jos parodė gražų pavyzdį įstodamos į SLA.

NIJOLĖ ŠLEPOKOVAITĖ
išrinkta gražuolė SLA
jaunimo išvykoje

Čia gražuolė yra Nijolė Šlepokovaitė, Patersono gyventojų pp. V. Šlepokovų dukterė. Ji buvo išrinkta gražuolė SLA Jaunimo Komisijos surengtoje iškyloje Lindbergh Park, N. J., ir laimėjo SLA Penktos Apskrities piniginę dovaną.

N. Šlepokovaitė turi tris seseris. Dabartiniu metu ji mokosi Paterson high school, kurią žada greit baigti.

MARY SWED
(Miss Paterson 1960)

Lietuvių kolonija Paterson, N. J., gali didžiuotis, kad "Miss Paterson 1960" gražuolės titulas atiteko jaunai geltonplaukei, mėlynakei lietuvaitei Miss Mary Swed (Švedas), o SLA jaunimas, neabejotinai yra patenkintas, kad toji garbė atiteko šios organizacijos narei.

Miss Mary Swed turėjo didelį pasisekimą ir kaip kandidatė New Jersey valstijos gražuolių konteste; ji čia laimėjo trečią vietą.

Miss Mary Swed yra duktė Mykolo ir Bronės Švedų; ji studijuoja Pennsylvania State University matematiką ir rengiasi būti mokytoja.

JADVYGA BUOŽYTĖ
laimėjusi pirmą vietą ir
prizą vaikų konteste
(žr. 5 pusl.)

SLA JAUNIMO IŠKYLOJE GRAŽUOLĖS IŠSIRIKIAVUSIOS PRIEŠ TEISĖJŲ STALĄ

Gražuolių tarpe matyti: V. Paulytė, Z. Talat-Kelpšaitė, D. Maslonytė, N. Šlepokovaitė, R. Stanaitytė, A. Cenfeldaitė, I. Dresdytė

(Atkelta iš 4 pusl.)

Jadvyga Buožytė yra Jurgio ir Marijos Buožių duktė, kurie neseniai atvyko iš Belgijos į JAV. Ji mokosi Brooklyno mokykloje, taip pat lanko šokių studiją.

Ji turi tris sesutes ir vieną broliuką. Jos sesutė Nijolė Buožytė Jaunuolių Komisijos surengtoje iškyloje laimėjo pirmą vietą ir prizą mažųjų vaikų konteste. Reikia priminti, kad Buožių šeima yra šimtaprocentinė SLA šeima.

SLA jaunimas džiaugiasi ir didžiuliais šiomis gražuolėmis, nes visos yra didžiosios ir broliškiosios SLA organizacijos narės.

Medžiagos Paslaptis

A. IGNATIS

Paprastoji — apčiuopiamoji, matomoji — medžiaga nėra tokia paprasta, kaip mums atrodo. Mes apsiprantame su tuo ką kasdien matome, čiu-pinėjame ir mums atrodo, kad mes tai jau žinome, suprantame. Tačiau tai didelė klaida. Kasdienis galvojimo įprotis nevisada sutampa su gamtos loginiu galvojimo būtinumu. Mokslininkams tik po ilgų tyrinėjimų kartais pavyksta atrasti, kur slypi tiesa, o kur mes įpratę galvoti klaidingai. Ypač šitai išryškėjo tyrinėjant medžiagą — materiją. Iš materijos yra ne vien tie daiktai, kuriuos apčiuopiame — stalias, akmuo, medis, bet ir oras, elektra, šviesa, kurių neapčiuopiame ir kurių nematome. Visi, pa-vyždiui, manome, kad matome šviesą. Deja, matome ne

šviesą, o tik jos apšviestus daiktus — medžiagą. Kai šviesa eina pro beorę erdvę, nieko nematome, tik juodą bedugnę. Lakunai, kurie skraiduoja labai aukštai, — beveik antrojoje erdvėje, — tai geriausiai pastebi.

Medžiagos sąvoka yra siauresnė, kaip materijos sąvoka. Materija yra visa kas sudaro mus supandią aplinką ir erdvę, kurioje mes gyvename, jaudiname ir mąstome. Medžiaga yra siauresnė sąvoka. Medžiaga paprastai vadinamos tos materijos formos, kai materija pasireiškia apčiuopiamu pavidalu — kai ji turi pastebimą svorį, masę ir tūrį.

Visa žmogų supanti aplinka vadinama gamta. Ją nagrinėja, tyrinėja mokslas vadinamas fizika. Fizika yra graikų kalbos žodis "physis", lietuviškai — gamta. Be materijos-medžiagos gamtoje, nėra abejonės, turime dar ir tokių dalykų, kaip jėga, siela, sąmonė, valia ir kt., kurie dar yra paslapties ir kuriuos reikia laikyti metafizika. (Meta — graikiškai už taigi "už-fizika.") Jėga yra judesio priežastis ir yra tiek pat paslaptis kaip siela, valia. Tai žinojo jau Aristotelis. Kadangi jėga kasdien labai reikalinga, tai fizikai jėgą vartoja, matuoja lyg kokį žinomą daiktą, nors iš tikrųjų ji yra viena iš paslaptiesiausių ir, kaip vėliau matysime, pagrindiniausių, nes pati materija, medžiaga yra jėgos ir erdvės sąveika, tarpveikis (interaction). Erdvė nėra visiškai tuštuma, o medlumas, dvasinis medlumas, kuris tik

visai neseniai aptiktas, o seniau buvęs paneigtas. Kas yra fizika ir kas metafizika nėra taip lengva išskirti ir apie tai tektų kalbėti visai atskirai, kas sudarytų naują temą.

Fizikos vadovėliai (iki šandien!) nagrinėja tik reiškinius, kuriuos žmogus stebi, jaučia ar bendrai pagauna, kad ir matematiškai, nes tai kas yra medžiaga iš esmės, net giliausi mokslininkai nežino. Gera, kad nors elementai atrasti.

Einstein'as (mirė 1955 metais) sugriovė sieną, kuri mus skyrė nuo tiesos (H. Weyl). Šiandien mokslas, dėka Einsteino ir de Broglie (1929 Nobelio premija už medžiagos dualinės prigimties atradimą) padarė jau žymią pažangą. Senoji (De Karto Des Cartes) nuomonė, kad tarp medžiagos ir dvasios yra neperžengiama praraja, kad medžiaga ir dvasia yra dvi nesuderinamos priešgynybės, jau sugriauta.

Tyrinėjami medžiagą, pirmiausia turime pažinti sandarą, struktūrą, iš ko ji sudėta ir kaip ji sudėta. Mokslas, technika, kurių vadovu yra mokslų karalienė matematika, taip ir daro. Dabar vienas pagrindinių mokslo uždavinių tyrinėti atomą, kas jis yra ir kas jį sudaro.

(Bus daugiau)

Jeigu paimtu visus atomus nuo adatos galo ir juos sustatytum į tiesią liniją, tai sugaišintum labai daug laiko, nežmoniškai pavargtum, ir nekas tau netikėtų.

C.C.N.Y. BALTIC SOCIETY NEW YORKO STUDENTAI

New Yorko C.C.N.Y. kolegijoje jau antri metai kaip aktyviai veikia "Baltic Society," kur dalyvauja lietuviai, latviai ir estai, šios kolegijos studentai.

"Baltic Society" atsirado lietuvių studentų pastangomis. Lietuviai studentai įstėgė kolegijoje Lietuvių Klubą. Tuo metu lietuvių studentų buvo nedaug ir neturėjo pakankamo skaičiaus, kad tokį klubą išlaikyti. Todėl lietuviai studentai pasiūlė savo kalmynams, kad iš visų Baltijos tautų būtų sudaryta viena stambesnė organizacija, kuri galėtų turėti viešame gyvenime daugiau reikšmės. Šis pasiūlymas latvių ir estų buvo priimtas ir 1958 metų pavasarį "Baltic Society" gavo iš kolegijos čarterį, t. y., tapo oficialiai pripažinta ir gavo teisę veikti C.C.N.Y. apimtyje.

Organizacija pradėjo turėti tik 42 narius, tačiau, laiko bėgyje sulaukus naujų jėgų, narių skaičius padidėjo ir dabar jau yra 56 daugiau ar mažiau aktyvių narių.

Susirinkimus "Baltic Society" daro kas dvi savaitės ir kartais yra pasikviesti įvairių tautybių pasiryžę žmonės, kurie daro paskaitas. Bent kartą į semestrą yra surengiami linksmavakariai, šokiai, kurių metu esti tautinio pobūdžio programėlės.

Šiemet toks linksmavakaris įvyko Lietuvių Atletų Klubo spalio 23 d., 7 val. vakaro.

Studentų Sąjungos Rinkimai

Spalio 11 d. įvykusiame New Yorko apylinkės Studentų Sąjungos susirinkime buvo išrinkta nauja valdyba. Valdybon išrinkti: Jonas Bačauskas, Veronika Dabuzinskaitė, Laima Petrauskaitė, Kęstas Simanavičius ir Aldona Simutytė.

Revizijos komisiją sudaro Vytautas Šetikas ir Virginija Sutkutė.

★

Santaros Rinkimai

Rugsėjo 25 d. studentų santarių susirinkime išrinkta nauja valdyba, kurią sudaro: pirmininkė Daiva Audėnaitė, vice-pirmininkė Kristina Škėmaitė, sekretorė Aldona Simutytė, išdininkas Julius Maldutis ir valdybos narė Danutė Statkutė.

★

Korp! Vytis Susirinkimas

Spalio 3 d. įvyko Korp! Vytis juniorų susirinkimas. Dr. Dagys atliko įdomų pokalbį religijos istorijos tema, po kurio sekė klausimai ir gyvos diskusijos. Po diskusijų įvyko organizacinių reikalų svarstymai.

Didžiausios išminties požymis yra nusimanymas apie tavo paties padarytas nesąmones.

—Rouchefoncauld.

Tautos, kaip ir atskiri žmonės, gyvena ir miršta, bet civilizacija negali mirti.

—Mazzini.

English Section

A VERSE OR TWO

GIANTS

Oh men of the past, whose deeds we recall,

Don't hesitate I say to you;

Your splendor, bravery and wisdom all,

Awake! Awake! I say to you.

Although your bones have turned to dust,

Your hearts still beat for they were true.

Don't wait too long or you shall lose your trust.

For mortal man can also turn from you.

Oh men of time, you slumbering giant,

Awake! Awake! I say to you.

The world's been plagued too long by tyrants.

We are in need of gods like you.

AENEAS

The trouble with some fertile young minds is that they consist mostly of fertilizer.

Somehow the growing up process of man seems to be backwards: he is first told that something is so, and only years later is he shown why it is so; he is first, in effect, commanded to believe, and later taught to reason.

There is something fascinating about ruins, there always is "the was."

To Conform or Not to Conform

"Why do you have to be a non-conformist like everybody else" is a remark that would be very appropriate on a college campus today. There seems to be a rash of people who think they think for themselves nowadays. In search of self-confirmation as an individual many a lad and lass haven't discovered that they are following what, in effect, is a fad. In other words, they've become a conforming group of non-conformists. Thus, the beard and pipe, and green eyeballs rock around the week set has wound up right where they started from. Of course, dyeing one's beard green, smoking a hookah (narghili, if it suits you), wearing a bigger rock, and looking more bored than the rest could offer a temporary sanctuary, but how long would this last before the rest followed in suit. What price non-conformity? Is there no other

way out? Is there no escape from conformity?

But stay thy hand! Before grabbing that bottle of green ink or investing that hard earned beer money for bigger rock, give a thought to the core of the problem: what is conformity?

Primarily, is conformity an act or an idea. In other words is it what you do, or why you do it that makes one a conformist or a non-conformist. It is my humble belief that true conformity (i. e. blind unreasoning following) consists of acting and not thinking. As a matter of fact, to blindly conform is to save yourself the trouble of thinking altogether: just do whatever everyone else does because everyone else does it. The wearing of shoes, for instance, does not necessarily make one conformist. Neither does the wearing of straw sandals, if one happens to like wearing straw sandals.

Thus, it is why you do what you do, but what you do that makes you a conformist. Of course one doesn't have to agree with my humble opinion—there's always the green ink and the bigger rock....

—V. V.

Is Money Everything?

In 1928, a very important meeting was held in one of the big hotels in Chicago. Attending this meeting were nine of the world's most successful financiers.

Those present were:

The president of the largest independent steel company;

The president of the largest utility company;

The president of the largest gas company;

The greatest wheat speculator;

The president of the New York Stock Exchange;

A member of the President's cabinet;

PROGRAM FOR MEMBERSHIP EXPANSION

In this issue, we are announcing plans for the publication of a section devoted to the English speaking Lithuanians. Much study has gone into this major undertaking. I want to use this space to enlarge on some of the objectives of the project.

In purpose, our section is being shaped as a vehicle for membership expansion—as a new powerful selling tool for the organizers. Two features of our section hold the key to this effort:

1.—In the truest sense, we are developing a format which will make feasible a vir-

tually complete presentation of the likes and dislikes and thereby give important utility and value to our Editorial Staff.

2.—It will serve ALL our readers. Copies will be put into the hands of every member in this great Fraternal organization. A real selling vehicle to reach out to the prospective members.

We are confident that this publication will do a real job. It will give the members a showcase to exhibit with pride . . . to invite and encourage the receptiveness to the ideals of our organization.

A. GUSTUS, Editor

The greatest "bear" in Wall Street;

Head of the world's greatest monopoly;

President of the Bank of International Settlements.

Certainly we must admit that here were gathered a group of the world's most successful men. At least, men who had found the secret of "making money." Years later let's see where these men are:

The president of the largest steel company, Charles Schwab, died a bankrupt and lived on borrowed money for five years before his death.

The president of the greatest utility company, Samuel Insull, died a fugitive from justice and penniless in a foreign land.

The president of the largest gas company, Howard Hopson, is now insane.

The great wheat speculator, Arthur Cullen, died abroad—insolvent.

The president of the New York Stock Exchange, Richard Whitney, was released from Sing Sing penitentiary.

The member of the President's cabinet, Albert Fall, was pardoned from prison so he could die at home.

The great "bear" in Wall Street, Ivar Krueger, died a suicide.

The president of the International Settlement, Leon Fraser, died a suicide.

All these men learned well the art of making money, but not one of the learned how to live.

Letters to the Editor

I have read an article in a Lithuanian paper stating that we should have more American Lithuanians in our organization. I myself was born in the U.S.A. of foreign born parents. I am in no way ashamed to call them my parents, but am very proud of them, and love them both. My father died 24 years ago; my mother is now 75 years old. I am very proud of her.

My parents, when they came to this wonderful country, were very poor and did not speak one word of English; yet this did not prevent them from teaching me to respect and to love the rich and the poor, or the young and the old. They had to work hard for what they have today, but they did not neglect their duty to their children.

Now to go on with the SLA problem. Many of the foreign born parents worked very hard to give their children a higher education, so that they could have an easier and better life. I am very proud of those parents, but ashamed of the children who, although they have education, do not have respect for their parents. They are the ones who are too proud to speak Lithuanian; who, upon marrying into another nationality, will not associate with our people. Yet, in dealing with these people, I cannot help but blame the parents who did not teach them to respect our own people. All they

thought of was that their children will be much better than those who had to work for themselves, or help their parents. A better life for their children was their only concern. This is why we have so little luck with American Lithuanian children.

If these children had gone along with their parents, if they had been taught to respect their parents' language and customs, they would be able to take the place of the older people in the organization—give them a well deserved rest, and cause to be proud of their children.

M. ZORSKIUTE.

QUOTES TO REMEMBER

Selfishness is not living as one wishes to live; it is asking others as one wishes to live. And unselfishness is letting other people alone, not interfering with them. Selfishness always aims at creating around it an absolute uniformity of type. Unselfishness recognizes infinite variety of type as a delightful thing, accepts it, acquiesces it, and enjoys it.

—Oscar Wilde.

"... where in the world is there a country, or any place in it, unreached by our suffering?"

"I made men close to live with death in sight. Blind hopes I caused to dwell in thine. To it I added the good gift of fire. The reason is that I loved men too well."